

Sygn. akt III KO 48/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie zażalenia **W.K.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w L. z dnia 27 lutego 2017 r., sygn. PRDs. (...) o odmowie wszczęcia śledztwa, po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu bez udziału stron, w dniu 12 lipca 2017 r. wniosku Sądu Rejonowego w L. z dnia 25 maja 2017 r., sygn. akt II Kp (...) o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w L. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie, na podstawie art. 37 k.p.k., sprawy o sygn. akt II Kp (...), do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. We wniosku zaakcentowano, iż przedmiotowe postępowanie dotyczy oceny realizacji obowiązków służbowych w ramach stawianych sędziom Sądu Rejonowego w L. i Sądu Okręgowego w R. przez W.K. zarzutów nadużycia uprawnień. Zdaniem Sądu Rejonowego, prowadzenie postępowania w tej sprawie przez sądy rejonowe z obszaru właściwości Sądu Okręgowego w R. mogłoby być źródłem wątpliwości, co do ich obiektywizmu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przytoczone we wniosku argumenty nie wskazują, aby w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki uzasadniające przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Oczywiście zgodzić należy się z twierdzeniem, iż zarówno zachwianie swobody orzekania jak i obawa o rozpoznanie sprawy w sposób obiektywny są czynnikami uzasadniającymi skorzystanie z instytucji art. 37 k.p.k., tym niemniej ciężar wykazania realności ich występowania zawsze spoczywa na wnioskującym sędzie. Sąd Rejonowy w L. nie sprostął temu zadaniu.

Zauważyć należy, iż postanowieniem z dnia 27 lutego 2017 r., sygn. akt PRDs.(...) Prokuratura Rejonowa w L., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., odmówiła wszczęcia śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień w okresie od 23 marca 2007 r. do lutego 2011 r. w L. i R. woj. (...) przez Sędziów Sądu Rejonowego w L. i Sądu Okręgowego w R. w trakcie prowadzonych postępowań dotyczących W.K., czym działali na szkodę jego interesu prywatnego, tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. Jak wynika z akt sprawy, w toku postępowania prokuratorskiego nie doszło do przedstawienia komukolwiek zarzutów, nie doszło też do uchylenia komukolwiek immunitetu sędziowskiego.

Błędne jest więc twierdzenie, iż w toku postępowania przed Sądem Rejonowym miałyby dojść do oceny realizacji obowiązków służbowych przez kilku sędziów tamtejszego Sądu oraz Sądu Okręgowego w R.. Przed wnioskującym Sądem zawisło zażalenie W.K. na postanowienie prokuratora odmawiające wszczęcia śledztwa w sprawie, a zatem przedmiotem oceny będzie li tylko prawidłowość procedowania przez prokuratora w powyższym zakresie. Postępowanie zażaleniowe nie będzie więc dotyczyć ani konkretnych osób ani też kwestii odpowiedzialności osób wskazanych w zawiadomieniu przez W.K.. Sąd Najwyższy wielokrotnie natomiast już w swoich orzeczeniach wskazywał, że sam fakt, że postępowanie dotyczy sędziego sądu właściwego do rozpoznania zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego, tak jak to ma miejsce w niniejszej sprawie, nie oznacza automatycznie, że zaistniały przesłanki, o których mowa w art. 37 k.p.k. (por. postanowienia: z dnia 7 listopada 1995 r., II KO 51/95, OSNKW 1996, z. 1-2, poz. 6; z dnia 21 października 2010 r.,

III KO 91/10, LEX nr 610175; z dnia 17 grudnia 2010 r., V KO 98/10, nie publikowane).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

as